

Pytania prejudycjalne

Na podstawie art. 19 ust. 3 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej, art. 267 akapit pierwszy lit. b) i art. 267 akapit trzeci Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, czy rozpatrywane w postępowaniu głównym przepisy Republiki Bułgarii jako państwa członkowskiego, w których wskazano jako warunek nabywania prawa własności gruntów rolnych w Bułgarii wymóg przebywania na terytorium państwa członkowskiego w pięcioletnim okresie, stanowią ograniczenie niezgodne z art. 18 TFUE, art. 49 TFUE, art. 63 TFUE i art. 345 TFUE?

W szczególności czy wspomniany wymóg dotyczący nabywania własności stanowi nieproporcjonalny środek, który co do istoty narusza zakaz dyskryminacji oraz zasady swobodnego przepływu kapitału i swobody przedsiębiorczości określone w art. 18 TFUE, art. 49 TFUE, art. 63 TFUE i art. 45 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 26 sierpnia 2022 r. – A, B i stowarzyszenie C/Skatteministeriet

(Sprawa C-573/22)

(2022/C 424/41)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A, B i stowarzyszenie C

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 370 w związku z załącznikiem X część A pkt 2 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zezwała on państwom członkowskim, które są jego adresatami, na opodatkowanie VAT ustawowej opłaty za abonament medialny, która służy finansowaniu niekomercyjnej działalności publicznych instytucji radia i telewizji, pomimo braku „odpłatnego świadczenia usług” w rozumieniu art. 2 ust. 1 owej dyrektywy?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze wnosi się o udzielenie przez Trybunał odpowiedzi na następujące pytania prejudycjalne:

2) Czy art. 370 w związku z załącznikiem X część A pkt 2 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że przysługująca państwu członkowskiemu możliwość opodatkowania VAT ustawowej opłaty za abonament medialny, o której mowa w pytaniu pierwszym, może zostać utrzymana, jeżeli, po wejściu w życie, w dniu 1 stycznia 1978 r., dyrektywy 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (szóstej dyrektywy)⁽²⁾, państwo członkowskie zmieniło system abonamentowy w ten sposób, iż przestało naliczać opłatę abonamentową za posiadanie odbiorników radiowych i telewizyjnych, natomiast zaczęło naliczać opłatę abonamentową za posiadanie dowolnego urządzenia umożliwiającego bezpośredni odbiór programów i usług audiowizualnych, w tym smartfonów, komputerów itp.?

3) Czy art. 370 w związku z załącznikiem X część A pkt 2 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że przysługująca państwu członkowskiemu możliwość opodatkowania VAT ustawowej opłaty za abonament medialny, o której mowa w pytaniu pierwszym, może zostać utrzymana, jeżeli, po wejściu w życie, w dniu 1 stycznia 1978 r., dyrektywy 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do

podatków obrotowych (szóstej dyrektywy), państwo członkowskie zmieniło system abonamentowy w ten sposób, iż mniejsza część środków pochodzących z opłaty abonamentowej jest, według uznania ministra kultury, wykorzystywana w celu finansowania: (i) instytucji radia i telewizji, które otrzymują dotacje publiczne, lecz same nie są instytucjami publicznymi; oraz (ii) organizacji medialnych i kinematograficznych, które przyczyniają się do świadczenia radiowych i telewizyjnych usług nadawczych, lecz same ich nie świadczą?

(¹) Dz.U. 2006, L 347, s. 1

(²) Dz.U. 1977, L 145, s. 1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd
(Bułgaria) w dniu 26 sierpnia 2022 r. – postępowanie karne przeciwko CI, VF, DY**

(Sprawa C-574/22)

(2022/C 424/42)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski gradski syd

Strony w postępowaniu głównym

CI,

VF,

DY

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy rozporządzenia (WE) nr 273/2004 (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych, dopełniające przepis blankietowy art. 354a Nakazatelen kodeks (kodeksu karnego) w związku z art. 3 ust. 4 Zakon za kontrol wyrchu narkotycznite wesztestwa i prekursorite (ustawy o kontroli środków odurzających i prekursorów narkotykowych), zezwalają na uznanie osoby za winną posiadania substancji sklasyfikowanej w kategorii 3 załącznika I, a konkretnie kwasu solnego (kwasu chlorowodorowego) w ilości 585 mililitrów (0,585 litra)?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych (Dz.U. 2004, L 47, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 7 września 2022 r. – postępowanie karne przeciwko MV**

(Sprawa C-583/22)

(2022/C 424/43)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

MV

przy udziale: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof